

19 אמנים מבטאים את צימאונם היצירתי ביצירות מגוונות המבטאות טיפה בים, מתוך עולם נרחב של אסוציאציות ותכנים הנקשרים למוטיב מים- חיים.

אורלי אביב - מציגה צילומי עצים הנוטעים מעל מים, בוחרת לאזכר את ההקשר בין עץ, מים לחיים, הקשר הנוטע היטב במסורת היהודית, סיפורי צדיקים הנמלטים למערות חבויות וניזונים מפרי העץ ונביעת מים חיים המפכפכת בתוכם, לרוות צימאונם הגופני והרוחני. **איציק למבז** - בעולם רווי מלחמות והרס כשדימויים אלימים תופסים את כותרות היום, הדייגים השלווים של למבז מבטאים שאיפה רומנטית, נוסטלגית לעולם אידיאלי יפה יותר, עולם של שלום. **אנטולי צ'ונין** - עבודת הוידאו שלו- "אלפה בטאה" מתייחסת לעניין ראשית צמיחה. יצירתו מאפשרת למתבונן להזדהות ולמצוא את זרימת החיים, הזרמים הרב כיוונים מסמלים צמיחה רוחנית, כשצבעי שחור על לבן אנאלוגים לפרט המהלך בעולם מעצב ומתעצב, מרקמי הדיו במים מסמלים את מורכבות תהליך עיצוב הנפש ומודעותו העצמית של הפרט. **ארז גואטה** - ציורו "רק מים", ללא יומרות והיגדים, בשמן על בד, פרגמנט מימי של יופי הבריאה. **אשר אהרונ** - משים בפנינו את עוצמת כוחם המעכל של המים, באמצעות גוש בטון בעל זרועות ברזל, אשר היה שוכב בחוף על קו המים, כשהקורוזיה הדקורטיבית המבצבצת על גבי זרועות הברזל יוצרת טקסטורה של יופי חדש. **ורד אדיר** - עוסקת בניסיון ליצירת שפה המוציאה את הסביבה מהקשרה. סדרת צילומיה בתערוכה זו אינם צילומי מים גרידא, אלא צילומים טקסטוראליים, השואפים להעברת תחושה אבסטרקטית של מים, אפקט של זרימה, צבע וסמל. **זהר כהן** - במציאות הנרטיבית שלו, הקו החוצה לאורכו של הבד, מרצד ונותן לפני השטח דימוי מימי לא יציב, תלוי בזמן, כך מתבטא מוטיב המים בזרימה. טבע דומם על גבול המופשט במציאות משתנה ומעשה צנוע בהתייחסות לנוף.

חיה לב - יוצרת סדרי בראשית, באמצעות עבודת צילום המתעדת התרחשות מיקרוקוסמית, הגמל שלה מושם באנטרטיקה מדברית. **חיה לוין** - משוררת וסופרת מצטטת מהמקורות בליווי שירת הים שלה. **טוני בינימין** - במבט אל הים, בין ים ושמיים יש אזור גבולי בו נמצאים יחדיו יצורים בגוף חומרי, המבט מייצר עולם לריקוד מידות הטבע, שם אפשר לצחוק לבכות, לשיר ולשוחח האחד עם השני. **טל אשד** - עוסקת בתהליך בריאה ויצירת חיים, המים כסביבה טבעית וראשונית. אשד מציגה צילום של מכרה אלמוגים המהווה מצע טבעי להתפחות כשזוג אוהבים ספק עוברים, מתאחד ליצירת חיים. **לירון אלפא** - בעבודת צילום קולאז'ית של צילומי פורטרט ואזכורי ניקיון ורחצה, המים כמקור מטהר גוף ונפש. **מאיר חסקי** - בעידן אופנות מתחלפות ללא מנהיג ממשי, חסקי במיצבו עוסק בתרבות העדרית הישראלית כשהמנהיג, הכוכב והחזון משנה כיוונו כל יומיים בחיפוש סיזיפי אחר המים. **ניצן המרמן** - סדרת עבודותיה מקישה מהחיים ומהמים לעבר המוות, המוות כחלק ממחזור החיים. כל מי ששהה במים שעות ארוכות מכיר את השקט העוטף ואם השינה היא אחותו של המוות, אזי גם למים יש קירבה אליו.

צח שיף - מבקש לבטא את המציאות הישראלית החברתית כפי שהוא מוצא אותה: מציאות עגומה, צרת עין, בה שתיית דמו של זה כתחליף לשתיית מים זכים. בצבעוניות עזה מוצגות דמויות המתפקדות כנושאי תפקיד חברתי, פני השליט והשוטר המיישם משטר תחרותי, הישרדותי עילג של עולם מנוכר ומכני. כשהדם המצוי באקווריום על אף תפקידו המלחמתי מבטא כמו כן מחזוריות חיים, ותקווה לחברה חדשה. **צבי בן ארץ** - בביתן הראווה הסוראליסטי של בן ארץ, הנרטיביות בטלה, את מקומה תופסים דימויים שונים המאוכלסים זה לצד זה: עמודי מים, תמונת פרסומת של ים ועיניים הפוכות. **שמעון אבני** - הבוגר מבין קבוצת האמנים בגישה משועשעת משהו, עוסק בשתן כנוזל רב תכליתי כמים, הנחשב כסגולה לריפוי ומעיד על מצבנו הגופני ואורח חיינו. יצירתו: pipi show. מתארת סצינת תחרות פיפי שואו, תחרות השתנה כמדד לגבריות מתפרצת, כך ניצבות ארבע דמויות המשוות מי משתין הכי רחוק. **שמעון לב** - הצילום המוצג בתערוכה, כפרט מסדרת צילומי ים, שצולמה בין השנים 2000-2003, לב עוסק במימד הזמן, הים כנצחי ומשתנה, כשהחזרתיות האובססיבית הצילומית של אותו ים מאותה נקודת מבט, מפקיעה את הים מדימויו הספציפי ומייצרת אותו כדימוי מופשט. **שרית אכטנברג** - בשמן ודיו על בד, אכטנברג עוסקת בקור, ניכור ובדידות עם שמץ של אופטימיות מבורכת של גשמי ברכה.